

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

pace
paз ≈ мир
len ≈ peace ≈ покой
paз ≈ 和平 長言直 ≈ 平
teden ≈ мир ≈ peace
≈ покой ≈

VALS VIENEZ 1959
— Parcă sîntem făcuți
unul pentru altul!...

Desen de V. Crivăț

URZICA

ALPINISTII amatori

*Înspre zona carpatină,
Ispitiți de pitoresc,
Am pornit să-mi dezmoțesc
Anchiloza citadină.*

*Un confrate mărunțel
Mi-a șoptit cu ironie:
— Ai să poți, în fine, scrie
Poezii de-nalt nivel.*

*Deci, pornii într-un noroc,
Fără multă nerăbdare,
Cu rucsacul la spinare,
Sprijinit pe alpenstock.*

*Doamne, cum să-nfrîng acest
Sentiment care mă-ncearcă?
Sînt neliniștit de parcă
M-aș urca pe Everest.*

*Mă și văd, biet orășean,
Alpinist, novice-n branșă,
Înghițit de-o avalanșă
Sau de-un crater de vulcan,*

*Și-alte temeri mi se cern
Cu vagi gânduri neplăcute
C-o să trec prin zeci și sute
De-nîmplări a la Jules Verne.*

*Prins de melodia roșii
În vagon am ațipit
Ca un suflet chinuit
De-ndoieli și de emoții.*

*Am visat acolo-n tren
Că mă zbat în solitudine
De gigantice-altitudini,
Fără mască de-oxigen.*

*Că privesc spre Orion
Cu senzația concretă
Că sînt singur pe planetă,
Ca un cosmic Robinson.*

*Și că eu, turist ignar,
Rătăcit fără speranță
Chiar în ultima instanță,
Sînt găsit de-un Saint Bernard.*

*Pin' la urmă trepidanța
Drumului m-a deșteptat,
Cînd văzui că sînt salvat:
Luasem trenul de Constanța!*

MIRCEA PAVELESCU

NICI UN BOB SĂ NU SE PIARDĂ!

Desen de Viorel Emil

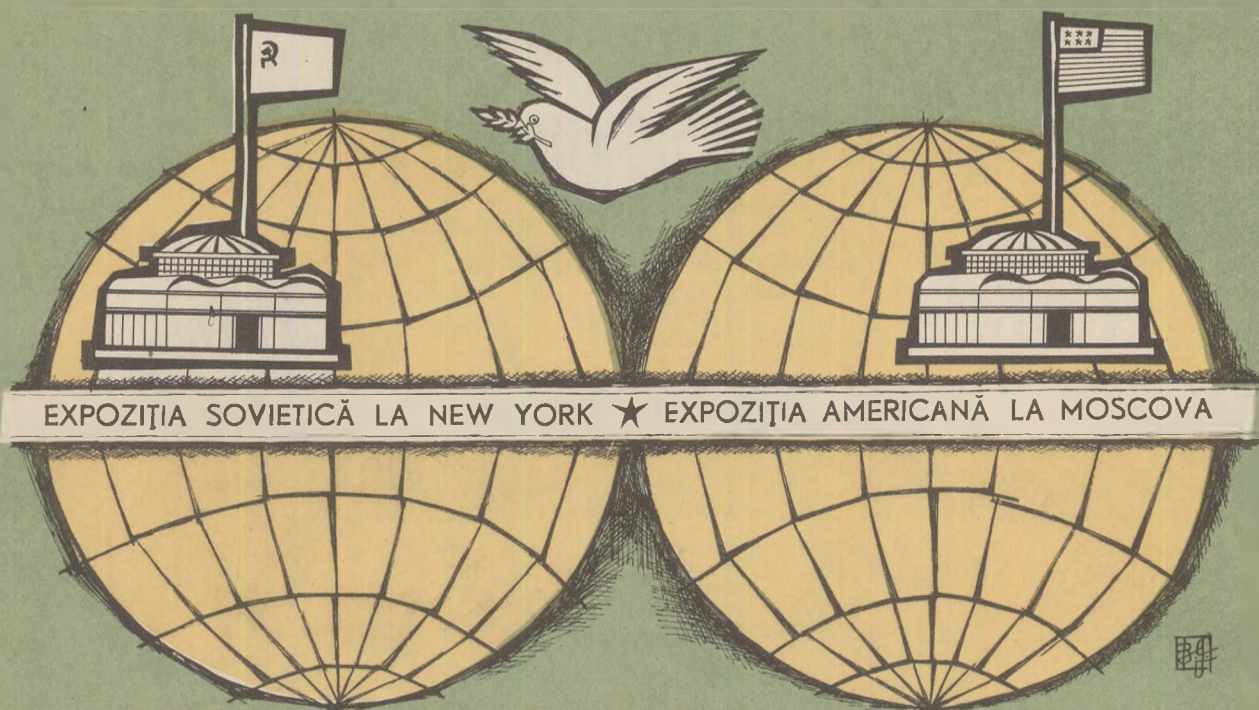
RECOLTA: — Stai lângă mine, să nu te pierzi! E nevoie de amîndoi!

Ah! Copiii ăștia!...

Alo!... Tu ești, Pia? Nu, draga mea, nu mai insista... nu, pentru nimic în lume... așa! Cea mai bună educație o capeteți tot acasă... nu, n-o dau la grădiniță... ei, lasă că știu eu... mediul... și expresiile! Asta mă îngrijorează cel mai mult... știi, copiii prind acum orice... e vîrsta cea mai periculoasă... Nu mai spune... Mirica? Ei, nu... grozav... stai... stai o clipă s-o aduc pe Nana lângă mine, că se joacă, nesupravegheată, cu băiatul vecinului... da, e și el la grădinița de copii... cine știe ce-i pot auzi urechile, dacă nu sînt lângă ea... da... Așa! stai cuminte, Nana, că vorbesc cu tanti Pia... Taaci! Marțafaoica aia?... Ce știe ea de muzică? O snoabă și o prefăcută... Cu lich eua de Ionel? Păi, cine se aseamănă, se adună... Care, notrădam? Pe maidan, draga mea, pe maidan, cu vagabonzii... (stai cuminte, Nana, că mama are să-i spună ceva important lui tanti Pia) știu... îl cunosc... așa! are numai comerțul „la bază”... Cu gaița aia? Un prost... și-a pierdut mînjile... Cum a spus? Ei, lasă că o întîlnesc eu și i-o spun în față... Nu... nu... de ce să-mi fie rușine? De una că ea? O... aia... o... nespălată și o... da' nu te mai duce nici tu la ea, că aude fetița cine știe ce și ți le spune acasă... Iartă-mă, dar sună cineva... nu! El vine mai tîrziu... trebuie să fie cața de la șapte, vine să fac pasiente... păi dacă n-are copii de care să se ocupe... Pa! și te mai chem eu după ce pleacă cața... Pa, tu!

Fetița a deschis cuiva ușa și apoi, veselă, o anunță pe mama ei:
— Mămico, a venit tanti Cața, de la șapte...

S.M. RUSU

PORUMBELUL: — În felul ăsta am izbutit să fiu în același timp în două locuri...

Desen de Benedict Gănescu

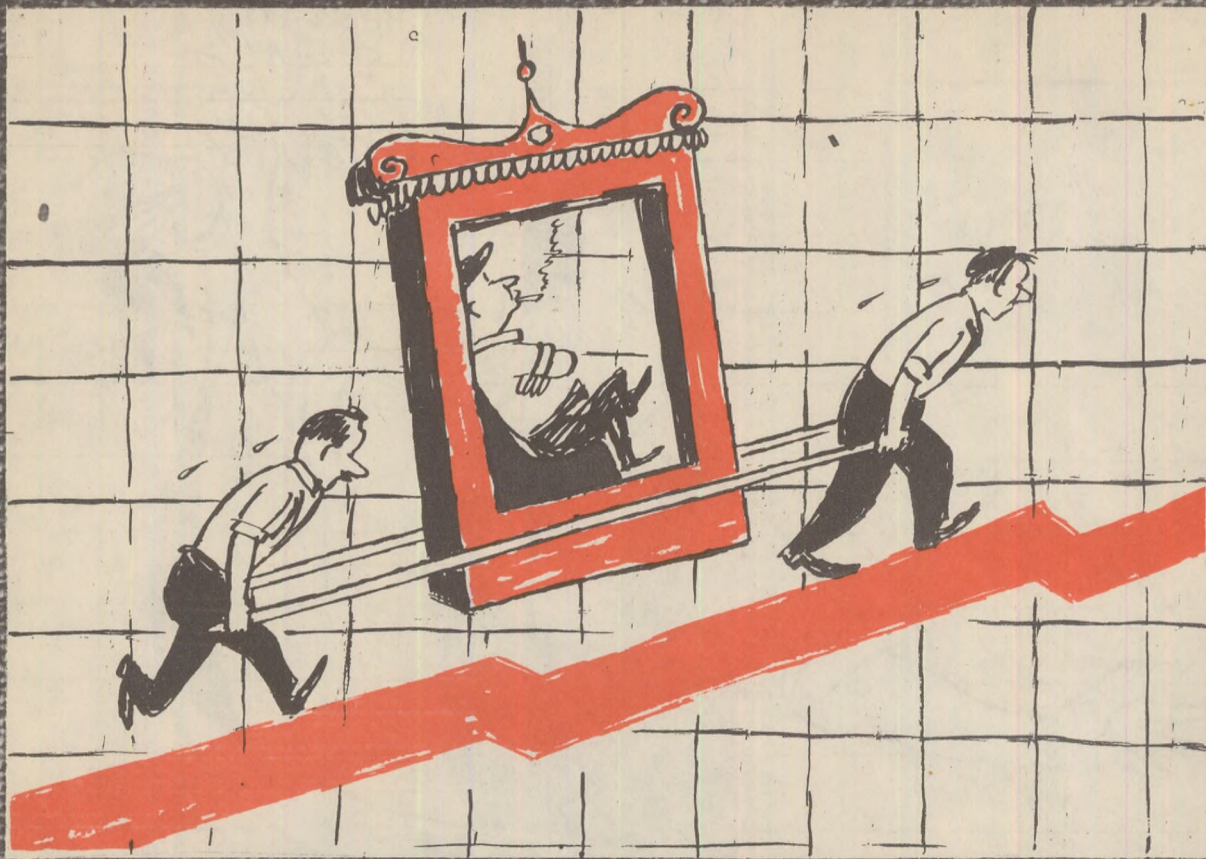
GRAFICUL
PRODUCTIVITĂȚII
MUNCII

— Cît mai sus, unchiule!
— Cît mai jos, puștiule!..

Desen de Rik Auerbach

a. rik 59

Cum vede Marinică
îndeplinirea planului

Desen de
Adrian Lucaci

PAPANASII

Mie-mi plac papanășii! E ceva rău în asta? Îmi plac papanășii! Și dacă le adaug smîntînă indulcită, îmi plac și mai mult! E o mîncare ușoară. Doctorii recomandă: mîncăți papanășii! Dar chiar dacă n-ar recomanda, eu tot i-aș mîncea! Din brînză de vaci, unt topit, cu smîntînă și pudrat cu zahăr... Și dacă am văzut duminica trecută, la 10 dimineața, pe o listă de bucate afișată în vitrina unui restaurant, scris negru pe alb: „papanășii lei 3” să nu intru înăuntru? Ba da! Să intru, să m-așez la o masă de lîngă perete, să chem ospătarul și să cer cu vocea clară a omului care știe ce vrea: o porție de papanășii! Chiar așa s-au petrecut faptele. Adică aproape așa, pentru că n-am cerut papanășii. N-am cerut nimic! Cînd să cer? De cum m-am așezat la o masă s-a apropiat un ospătar; o figură cezariană, care a văzut nervos din degete: „Tacîmuri aici! O baterie cu două! Chifle!” Un băiat tînăr, prea serios pentru vîrsta lui, executa în liniște comenzile. Și masa s-a acoperit cu furculițe, linguri, lingurițe, cuțite, de diferite dimensiuni și forme. Trei pahare au apărut în fața mea. În dreapta a răsărit o gălețică de metal mat, în care înghețau două sticle cu cap aurit și două sifoane. Apoi am auzit glasul ospătarului: țuică, vodcă sau mastică? Și din felul în care a apăsător pe cuvîntul „mastică” mi-am dat seama că primele două nu erau decît o formulă de politețe. Am dat vag din cap. Oamenii, nu dați vag din cap la restaurant! Vi se va aduce o cantitate de mastică pe care un om normal o bea împreună cu familia lui, în decursul unei vieți, socotind 75—80 de ani longevitatea medie. Apoi am auzit timbrul sonor al ospătarului: „Mai întîi ciuperci la grătar și icre de Manciușia!” Am schițat un gest de protest. Sprîncenele stufoase s-au unit

într-o linie care mi-a indicat drumul pe care urma să merg în viață. Glasul destinului continuă: „Frigărui, un pui fript, salată de sezon! Repede!” În jurul meu pocneau dopuri, țîșneau sifoane, se schimbau farfuriile. Incepuse festinul, duminică la 10 dimineața! Am înghițit totul sub privirile protectoare ale ajutorului de ospătar, care, la fiecare îmbucătură a mea, îmi umplea un pahar ce avea capacitatea unei cupe oferite ca premiu la un concurs sportiv. După o oră de mestecat asiduu, am ridicat capul și am privit în ochii ajutorului de ospătar. Mi s-a părut că zăresc în privirile lui o licărire de compasiune. Un val de duioșie m-a cuprins! Iată, mi-am zis, un semen de-al meu care vrea să m-ajute. O să-l chem mai aproape și o să-mi deschid inima! Și i-am făcut un semn prietenos cu mîna. Crudă decepție! S-a repezit și, fără să-l pot reține, a mai deschis o sticlă cu gîtul de aur. Puțin mai tîrziu, moțaiam cu nasul în pahar și, gîndindu-mă la papanășii mei, lacrimi au început să mi se prelingă pe obrajii încinși de mîncare și băutură. Am auzit ca prin vis glasul ospătarului: „Să-i fac socoteala și dă-l afară. Nu vezi că s-a îmbătat ca un porc!” Și m-am pomenit eu, un om cuminte, cu chelie, ceas de buzunar și permis de pescuit, duminică dimineața la 11, beat turtă, acasă, întins pe divan, cu comprese pe frunte și cu nevastă-mea alături citindu-mi cu glas tare, dintr-o broșură de popularizare a științei, intitulată: „Ravagiile alcoolismului”. De atunci mă tem de ospătari. Au încercat prietenii să-mi explice că n-am de ce să mă tem, că ospătarii sînt oameni ca și noi, cu suflet și inimă... Ba unul mi-a spus că a văzut un ospătar mîngîind un cățeluș,

ceea ce cred că e exagerat și că n-a spus-o decît ca să mă liniștească. Eu însă tot mă tem de ospătari și cred că n-o să mă vindec pînă n-o să văd un ospătar mîncînd papanășii cu unt topit, cu brînză de vaci și cu smîntînă. Sau măcar servind papanășii lei 3 porția! Dar asta nu există!

RADU STĂNESCU

SERVICIUL DE RECLAM

Iată un costum bărbătesc, găsit la Depozitul I.C.R.T. str. Turturele 62, comanda 26/959, Stas 1052-55. Haina grosimea 60, talia II. Pantaloul: grosimea 42, talia II.

SERVICIUL DE RECLAM

Aventurile lui Sherlock Holmes

Rezumatul capitolelor precedente: Mii de pipe, beznă, formidabil!, Ajutoor! Trei focuri, șase focuri, nouă focuri, mîinile sus, mîinile jos, etc. etc.

Marele detectiv își sorbea tocmai ceaiul în confortabila sa cameră de lucru de trei pe patru plus dormitor, hol și dependințe, din Baker Street. Afară turna cu găleata, întocmai ca în luna mai la București. Sherlock Holmes privi gânditor pe fereastră, apoi rosti ca pentru sine:

— Topor așa de la Institutul meteorologic, își caută cu mine! El a prevăzut ploaia asta acum o săptămână, în timp ce eu, Sherlock Holmes, n-am prevăzut nimic! Vrea să mă bage în cofă și să iasă el mai deștept! Bag mîna în foc că e omul lui Arsène Lupin! Dacă nu stă ploaia, mă fac de ris!

Și ploaia continuă. În clipa aceea ușa se deschise brusc și Harry Taxon dădu buzna în odaie... Era ud leocă și tremura ca gemul de caise. Căzu extenuat într-un fotoliu.

— Ți-e frig, Harry? întrebă maestrul.

— Nu, sir, mi-e frică! Iată ce am găsit sub ușa dumneavoastră! Și îi întinse o bucată de hîrtie umedă, pe care literale erau în parte șterse de ploaie.

— E precis o scrisoare de amenințare, maestre! Viața dv. e în pericol! Sherlock Holmes zîmbi și începu să tremure.

— Vă e frică, maestre? întrebă Taxon.

— Nu, Harry, mi-e frig! răspuse detectivul. Închide obloanele, încuie ușa, adu revolverul aici pe masă, tu ridică-te, stai în fața mea ca să mă acoperi și așa poate mă mai încălzesc!

După ce Harry se execută, porniră să studieze hîrtia.

— De cînd o fi lăsat-o, maestre?

Holmes luă o lupă și, după ce cercetă hîrtia 20 de minute, spuse grav:

— De ieri!

— Nemaipomenit! strigă Taxon. Cum ați descoperit asta atît de repede?

— Uite, are aici data, care nu s-a șters — făcu Holmes.

Uluit, Taxon nu mai spuse nimic și continuă să privească hîrtia, care arăta ca mai jos: (Acolo unde s-au pus puncte erau urmele unor litere șterse de ploaie.)

...A...E
urmă... ei... tă... și...
...cît... sprezece...
...că dacă în termen de... ei...
ați... suma de lei...
...ac... am... tă...

Holmes puse hîrtia pe masă, apoi rosti:

— Harry, ce mă fac? Aștia mă omoară nevinovat!

— Cum așa, maestre, vă lăsați?

— Nu m-aș lăsa, omule, dar cum să-i depun banii și unde, dacă totul e șters de ploaie? Dacă scrisoarea era clară, nu se juca el cu mine! Li dădeam suma și-mi vedeam liniștit de treabă! Dar așa, ce mă fac, Harry, mă omoară și eu vreau să trăiesc! Ah, ploaia asta! Am știut eu că Topor așa mă înfundă!

— Maestre, suspină Taxon, să încercăm să descifrăm scrisoarea!

— Începe tu, Harry, că eu vreau să văd cîți bani am la dispoziție.

Taxon începu de la titlu. După zece minute scoase un strigăt:

— Am găsit! Titlul trebuie să fie precis: „savAntule“.

— De ce „savantule“?

— Vă ia la sigur, maestre! Și nu vedeți? Un A și un E care se potrivesc!

— Aha! Mai departe!

— Știu! — făcu Harry — Știu! Și scrie: „OrișicIT de astădaTĂ o să încercați să ne daȚI voi de URMĂ, zadarnic căci noi sîntem cEI cincisPREZECE“...

— Cincisprezece! strigă Holmes.

Dacă trage fiecare numai cite două mă face sită! Dar, Harry, cuvintele astea „zadarnic căci noi sîntem“, puse de tine, nici nu încep între URMĂ și EI din scrisoare!

— Ei, maestre, poate au mai sărit și ei ceva în graba aia, nu se poate?

— Ba da! Ia să vedem mai departe! Stai că știu! După „SPREZECE“ vine: „vă avertizĂM CĂ

DACĂ ÎN TERMEN DE trei zile nu depuneți SUMA DE LEI...“

asta-i că nu știu cît vor, deci „vă anunțăm că o să fiȚI...“ ce-o fi asta „o să fiȚI ac“?

— O să fiȚI PAC! maestre! Adică vă împușcă!

— Aoleu, asta-i! făcu Holmes.

O să fiu PAC... Și mai departe... „căci nu iertĂM niciodaTĂ...“

Holmes căzu distrus în fotoliu și începu să plîngă.

— Harry, nu mă lăsa, hohoti el. Și aștia, ce deștepti! Ei n-au văzut că plouă? Acuma, dacă s-a șters, unde să le duc banii? Și cîți? Ah, ce neglijenți, ce neglijenți, domnule! Păi dacă au mai lăsat trei scrisori în aceleași condiții, cu ploaia asta o să moară de foame! De ce nu învață, domnule, să-și facă meseria? Uite, am banii pregătiți! De ce să mă ucida, Harry, din vina ploii, de ce să fiu „pac“ cu banii în mîna?

Harry plîngea și el într-un colț și rosti printre suspine:

— Și unde mai pui, maestre, că mă pot nimeri și pe mine...

Apoi deodată sări în sus:

— Maestre, am o idee! Puneți pe poartă un bilet: „Nu trage! Vino de ia-ți banii și rămîne între noi. Holmes“.

Marele detectiv îl sărută pe tînarul său ajutor, apoi se apucară să scrie biletul. Dar chiar în clipa aceea bătu cineva la ușa. Cei doi se lipiră de perete și puseră mîna pe arme.

— Cine e? făcu Holmes.

— Eu!

Era doamna Thompson, menajera detectivului.

— Intră! rosti Holmes cu un oftat de ușurare.

Femeia intră cu mătura în mîna și spuse că vrea să facă curat. Dar, subit, lui Holmes îi veni o idee.

— Spune, doamnă Thompson, nu știi cumva cine a pus scrisoarea asta sub ușa?

Doamna Thompson luă hîrtia în mîna, apoi rosti:

— Eu!

Taxon scoase un urlet și se aruncă pe fereastră, iar Holmes ridicînd mîinile în sus răcni:

— Nu trage, madam Thompson! Nu trage, că-ți dau tot ce vrei! Am bănuț eu de mult că ești mama lui Arsène Lupin!

Femeia îl privi mirată, apoi spuse:

— De ce să trag?

— Dar ce, îngăină Holmes, crezi că noi n-am descifrat ce era scris acolo?

— Păi să vă spun eu ce era scris, că am citit scrisoarea înainte de v-am pus-o sub ușa și a șters-o ploaia!

— Și ce scria?

Doamna Thompson luă un creion, se gîndi puțin, apoi completă literale lipsă și înmîna lui Holmes scrisoarea, care suna astfel:

„somAȚIE

IntruCIT se constaTĂ că dumneavoastră aȚI rămas în urmă cu plata chiriEI pe cincisPREZECE luni, vă comunicĂM CĂ DACĂ ÎN TERMEN DE trei zile nu achitaȚI suma de lei 822,50 (opt-sute douăzeci și doi lei și cincizeci bani) ne vom vedea silȚI să vă ACȚionĂM în judecaTĂ“.

— Era de la întreprinderea de administrare a locuințelor, conchise doamna Thompson. Funcționarul mi-a dat-o mie și eu v-am pus-o sub ușa! Asta-i! Și acum, ia spune, ce e mai normal? Să mă bănuiești dumneata pe mine că sînt mama lui Arsène Lupin, sau să te bănuiești eu pe dumneata, care nu-ți plătești chiria cincisprezece luni, că ești tatăl lui Arsène Lupin? Hai?

Dar Holmes n-o mai asculta. Sări la fereastră și strigă:

— Harry!

De pe acoperiș se auzi vocea lui Taxon:

— Mai trăiți, maestre?

— Trăiesc! Am dejucat planurile tenebroase ale doamnei Thompson! Unul e Sherlock Holmes în lume și nici un mister nu-i scapa! Nu le merge cu mine! Vino să plătim chiria!

(?)
(V... ur...a)
S.R.

PUBLICITATE „URZICA“ • SERVICIUL DE RECLAMA ȘI PUBLICITATE „URZICA“ •

Păpușa cu un picior mai lung și altul mai scurt, fotografiată mai jos, a fost livrată de cooperativa „Zorile Roșii“ din Oradea.

COOPERATIVA
„ZORILE ROȘII“
ANGAJEAZĂ
MAISTRU
ORTOPEDIST

Iată o cană de apă produsă de fabrica de sticlă „Prahova“ din Ploești, care, neavînd baza de susținere plană, stă înclinată, așa cum se vede în fotografie.

— Onorat public, nu e nici o scamatorie, această cană e lucrată la fabrica de sticlă „Prahova“ din Ploești...

Umbrelele bărbătești, fabricate de către cooperativa „Voința“ din Arad, se deschid foarte greu.

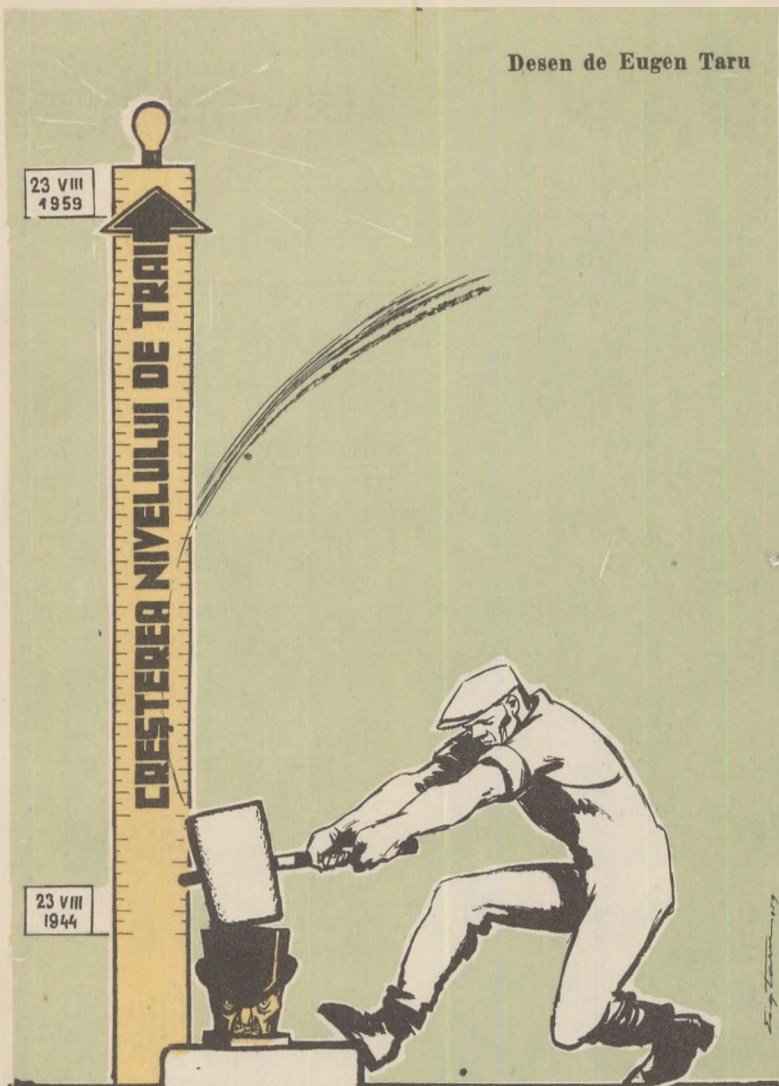

ÎNCERCAREA PUTERII
MARE CONCURS — MARI PREMII

Desene de A. Poel

PUBLICITATE „URZICA“ • SERVICIUL DE RECLAMA ȘI PUBLICITATE „URZICA“ •

Desen de Eugen Taru

ȘI-A VERIFICAT PUTEREA

NEGATIVE DE ȘTRAND

de CONSTANTIN OTTESCU

Soarele își urcă-n aer
Caer

dens de zăpușală.
Strada-i un cuptor de smoală,
Uf, ce bine

e de tine
Că-ți petreci în lac concediu'
Nu cunosc un alt remediu...
Și nici

cei ce au servicii
Nu știu altul;
cînd asfaltul
Se topește după masă,
Rar găsești vreun ins pe-acasă,
Toți, cînd zarea își palpită
[mișcătorul ei glasvand,
De la slujbă merg la ștrand.

Ștrandul are, evident,
Și la modul abundant
Apă... (Asta-i o condiție
Care intră-n definiție).
Dacă apa însă are
Urme vagi alimentare,
Dacă mulți o să observe
Rămășițe de conserve,
Asta nu mai e condiție
Care intră-n definiție!
Mai vezi un învățăcel
La înot, rotund și chel,
Care abia cînd reușește
De plutește tofolcg
I-azvîrlit de-un pedagog,
Ce-l învață să înoate

Unde apa e adîncă de trei metri
[jumătate.

Și mai sînt apoi glumeții
Ce ți

se impun ca înși
Sobri, serioși, distinși...
Ei,

la ștrand ei
sînt acei
Care, fără nici o vină,
Îți fac vînt din trambulină
Și se-amuză copios
Cînd te vîd în apă jos.

Mai găsești apoi și-aici
Care-și pun mereu pe ei,
Ca un mic pretext utopic,
Un slip ultra-microscopic
Și pe cap au părul uns,
Pieptănat model Ti-tuns...

Toarce soarele în aer
Caer

dens de zăpușală,
Urbea-i un cuptor de smoală
Care se topește și-și
Mînă către ștranduri rații
Tot mai mari de populații...
Numai pe cei sus descriși
Vreau să nu mi-i mai trimeată
Niciodată...

URZICA ÎN SILVICULTURĂ

Mare bal

La începutul lunii iunie a.c. a avut loc, în cadrul Ocoalelor silvice Tinca și Beliu, care aparțin de Direcția silvică Oradea, un mare bal dat de cărăbușii din aceste ocoale în cinstea tehnicienilor de la Serviciile protecție și pază a acestor ocoale pentru grija pe care aceștia au dovedit-o față de prosperitatea și viața fericită a cărăbușilor. Astfel, după cum a remarcat un bătrîn cărăbuș, deși în toată țara acțiunea de combatere a cărăbușilor era în toi, pînă la acea dată, tehnicienii respectivi de la Protecție și Pază nu ieșiseră măcar din birou ca să asigure buna desfășurare a acțiunii de combatere a cărăbușilor. El a propus numirea acestor tehnicieni de la Serviciul protecția și paza pădurilor în Serviciul protecția și paza cărăbușilor. Apoi corul cărăbușilor a intonat cîntecul „Zece de ani și chiar milenii să ne trăiască tehnicienii“, iar o tînără cărăbușoaică a recitat poezia „Grăbește mamă la trusou, căci tehnicianul stă-n birou“.

A urmat dans, a urmat masă, a urmat muzică și mai vedem noi ce-o să mai urmeze.

Scrisoare de mulțumire

Dăunătorul „Fluturele auriu“, pe numele lui științific „Euproctis Crysorrhoea“, cu domiciliul în livezile și pășunile din apropierea pădurilor, mulțumește pe această cale sfaturilor populare din comunele Grîndeni, Sînpaul, Miheș (raionul Luduș) și Sucutard (raionul Gherla) pentru măsurile de combatere pe care nu le-au luat aceste sfaturi împotriva sa. Totodată, fluturele auriu, care, datorită acestui fapt, are o situație roză, dedică sfaturilor respective aria din „Nunta lui Figaro“ de Mozart „Fluturaș, nu mai ai aripioare“, cu textul modificat de un fluture textier: „Fluturaș, ba mai ai aripioare“.

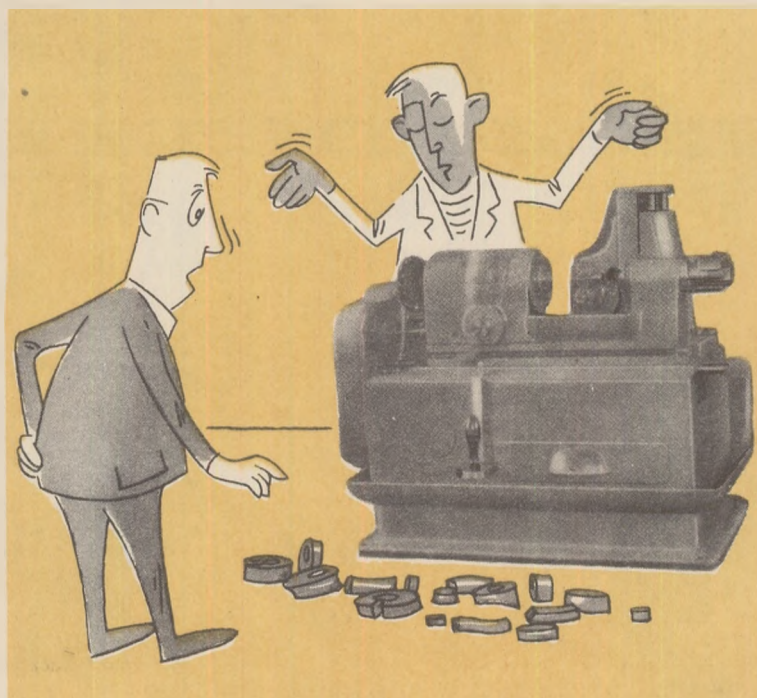
S.O.S.

Fluturii aurii stabiliți în număr mare în pădurile Lucieni și Rîncăciov (Ocolul silvic Găești) fac apel la inimile caritabile să-i ajute împotriva brigadierilor care au pornit contra lor cu aparate „Swingfog SN6“, care lasă ceață și nu mai lasă fluturi. Întrucît nu este justă lupta aceasta cu aparate moderne împotriva unor fluturi de tip vechi, fluturii aurii cer devorarea brigadierilor Gherguș C., Popescu T., Ivănescu N., Grădinaru Gh. și alții care s-au dovedit cei mai îndrîjiți cu aparatele lor și au dat iama printre fluturi.

Poftiți la masă!

Salmonizii din apele Higeag și Raiul Alb, regiunea Timișoara, anunță cu bucurie plantarea a 86 de duzi negri pe malul acestor ape. Cînd duzii vor rodi, fructele vor cădea în apă, astfel că salmonizii vor avea masa asigurată, căzută din pom la orice oră din zi și noapte, întrucît, spre deosebire de alte restaurante, duzii tîn deschiși tot timpul. Parafrazînd zicala omenească, salmonizii au lansat-o pe a lor: „Pică dudă mălăiață în gura lui salmoneață“. În tot cazul, oamenii care au avut această ingenioasă idee n-au fost nătăfleți.

SADI RUDEANU

— De ce faci atîta risipă de material?
— Să vezi... la noi, campania de economii începe abia mîine...

Desen de H. Guttman

ÎN LOC DE FIȚUICI LA EXAMENE

Tema: Chiulangiul
Obiectul: Matematica

Tot gândind la întrebări
(Aplicând cele știute!)
Mult se uită la bilet:
„E cu... trei necunoscute“!

Tema: „Cicero“
Obiectul: Boli contagioase

Tu venit-ai la examen
Cum te știu în mod frecvent...
Doar profesorul ntrebat-a:
„Ești student sau pacient?“

SIG. HOROVITZ

— Iași —

PÎNĂ-N PÎNZELE ALBE...

Fabrica de confecții din Curtea de Argeș a făcut o comandă verbală de 150 000 metri de pînă cauciucată, întreprinderii textile „Transilvania“ din Oradea. Comanda scrisă urma să fie expediată în câteva zile...

Dar cele câteva zile s-au întins, mai virtos decît se întinde cauciucul.

Materialul a intrat în producție. S-au fabricat câteva mii de metri din respectiva pînă, au trecut câteva mii de ore, pînza există, comanda scrisă, nicăieri...

Peste operativitatea celor din Curtea de Argeș s-a așternut pesemne pînza de... păianjen.

— Știi, mie în timpul practicii îmi place să fiu... practică!!

Descen de Val. Munteanu

Epigrame

și epitafuri

Unii antrenori de handbal neglijează pregătirea jucătorilor.

*Eu cred că este foarte clar,
(orice ar face antrenorul),
că nu-i deloc reglementar
să dai la handbal cu... piciorul.*

Unui arbitru sportiv care dă decizii necorespunzătoare.

*Cu experiența lui perfectă,
e un arbitru cam bizar.
El calitatea și-o respectă
și hotărăște... arbitrar.*

Mircea Codrescu

Unei eleve de liceu prea cochetă, rămasă corigentă.

*Această domnișoară mă uimește,
Nu e, mă rog, ca alte școlărițe:
S-a tuns la frizerie „băiește“,
Dar tot mai are și ceva... „codițe“...*

Bltichiotis Petros
— Botoșani —

Unei soprane înfumurate

*Paralel cu glasul
Își ridică... nasul!*

Pe mormîntul unui sufler

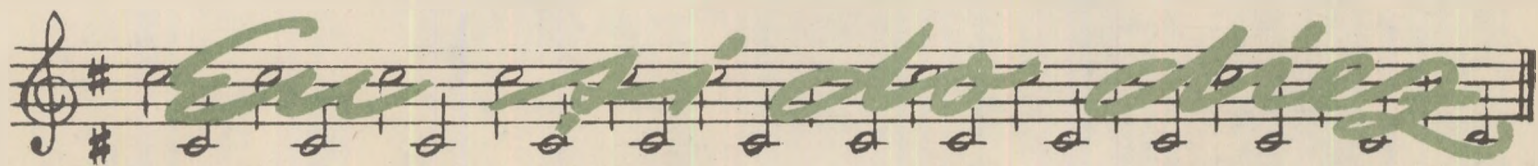
*Aici zace-acela care
A suflat cu disperare
Pin' la ultima... suflare!*

Sig. Horovitz

Unui necinstit

*Pe mulți i-a înșelat în viață
Și totdeauna a scăpat.
S-a menținut la suprafață,
Însă aci l-au înfundat.*

S. Asnaș

Și dacă o să-ți spun că do diez e una și si bemol cu totul alta, o să mă crezi?

Este că nu te așteptai la o asemenea întrebare din partea mea?

Ha! Cît mă distrează să te văd cum ridici sprîncenele și-ți spui în gînd:

— Ce l-a apucat așa deodată? Pînă acum un an-doi era un om cumsecade care nu se amesteca în ce nu era treaba lui și căruia puțin îi păsa de ce ar putea să fie aceea do diez sau alte drăcii de felul ăsta!?

Stai, prietene, că asta nu e tot! Cum o să rămîi tu dacă o să aflî de la mine și nu de la altul, că Ceaikovski a fost un asemenea om, că a compus și Dama de Pică și Lacul Lebedelor și cite altele care o să le aflu eu cu timpul?

Și vrei să-ți mai spun unul? Mozart! Uite că ți-am spus! Ei? Și de la cine auzi tu toate astea? De la bătrînul tău prieten de care știi bine că toată viața nu s-a dat jos din muzica ușoară și din cea populară!

În sfîrșit, nu mai rabd să te perpeleşti așa. Vino mai aproape să-ți spun de la cine mi se trage asta.

Îl știi pe nea Fănică, responsabilul nostru cultural, nu?

Mă întîlnește într-o zi la cantină. Zice:

— Am un bilet pentru diseară.

— Nu, mulțumesc! Diseară iau masa în familie.

— N-am spus bon de masă. Am spus bilet. Bilet de concert.

— Muzică de Brahms, Haendel, Haydn...

— Ce tot vorbești acolo? În viața mea n-am auzit de vreun tango de Brahms sau de vreo sîrbă de Haendel...

— Cine-ți vorbește de tango? E concert de muzică grea!

— Grea? Ce-mi trebuie? Și pe urmă, nici nu mă pricep. Din toată muzica grea nu cunosc decît Ateneul, pe dinafară...

— Tocmai de aia! Eu te sfătuiesc să mergi!

Iau două bilete, că eu, cum împart cu nevasta toate greutățile, m-am gîndit să împart cu ea și muzica asta grea. Și ne-am dus. Nici nu-mi dădeam seama dacă-mi place. Ce știi e că mă simțeam purtat de muzică, așa, ca pe niște aripi, și dus departe, și dus... și dus... că mereu mă uitam prin sală să văd dacă mai sînt acolo. Ce crezi? Mai eram.

La plecare m-am uitat la nevastă-mea și ea la mine și ne-am înțeles din priviri, așa cum nu ne-am înțeles noi din luna de miere. La concertul următor eram în prima bancă.

Ce a urmat, o să rămînă de pomină în familia noastră: ne-am scos abonament la

niște concerte-lecții. Ce să-ți spun? După șase luni vorbeam de Mozart și de Bizet ca de niște neamuri ale mele și după alte trei luni deosebeam Tosca de Aida, cu ochii închiși.

Și stai, că nu-i gata! Acum șase zile s-a organizat la noi în întreprindere un concert-glicitoare și am cîștigat o poșetă de damă. Mă aplaudau prietenii din sală de m-am speriat. Nu m-au mai aplaudat așa de cînd am luat drapelul pe secție. Mă gîndeam:

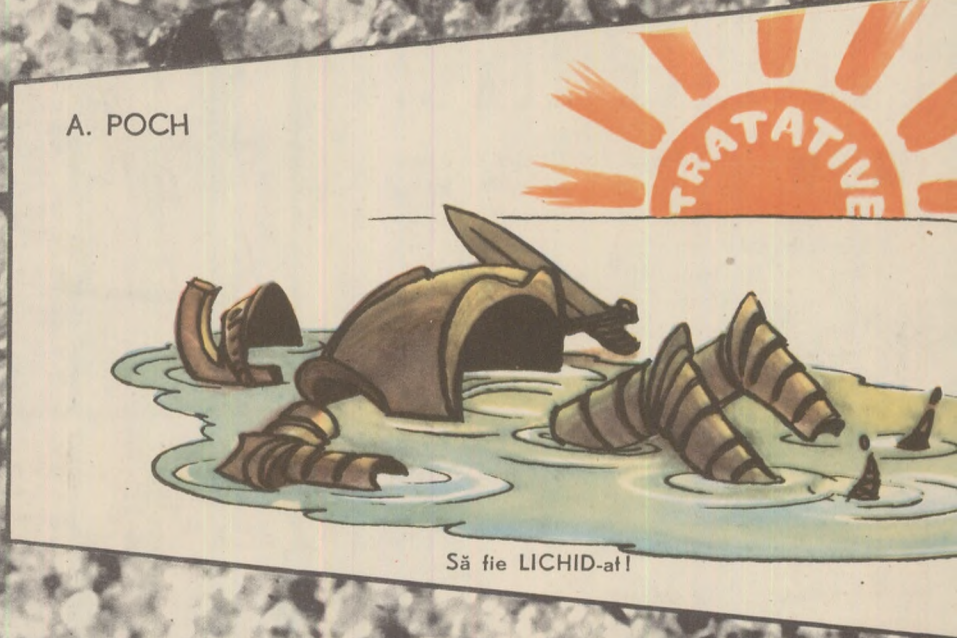
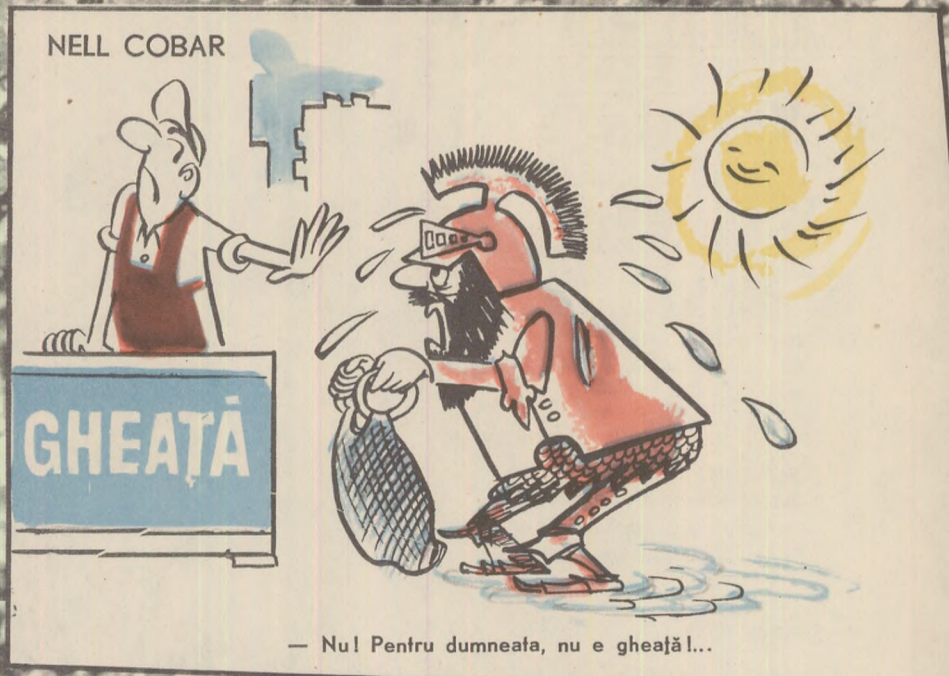
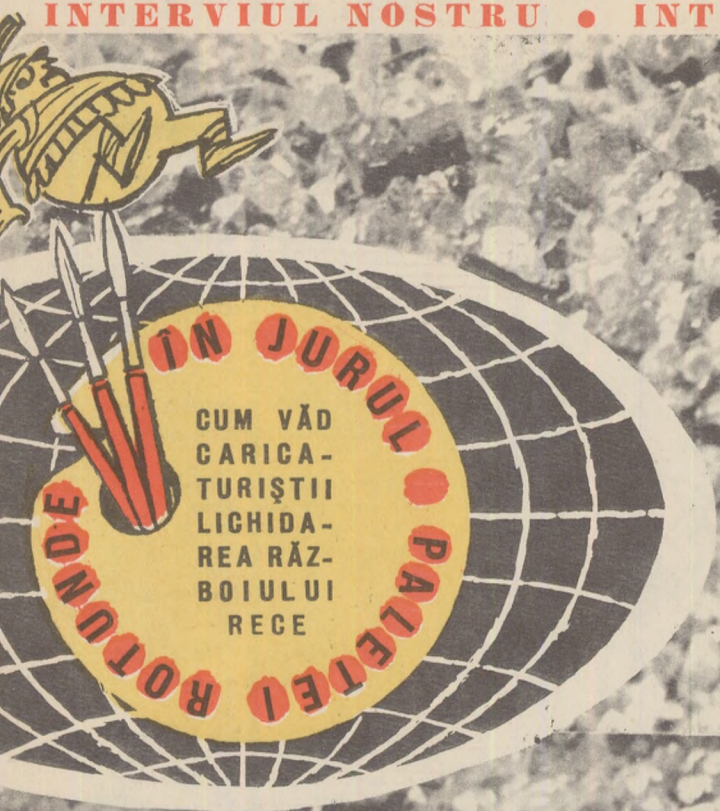
— Ei, bătrîne, ce spui ce-ai ajuns? Aș putea chiar să spun că azi ești un om cult... Cum, cum?! Ce vorbă e asta, om cult?... Eu... eu, om cult? Asta-i într-adevăr o surpriză!

Și atît de tare m-a emoționat surpriza asta că mi-a apărut în uvertura ochilor o lacrimă de o asemenea greutate, că n-am mai putut s-o țin locului și-a alunecat și s-a strecurat, hoața naibii, pînă cînd a căzut în poșetă, așa că i-am dat nevastei o poșetă de damă cu o lacrimă înăuntru.

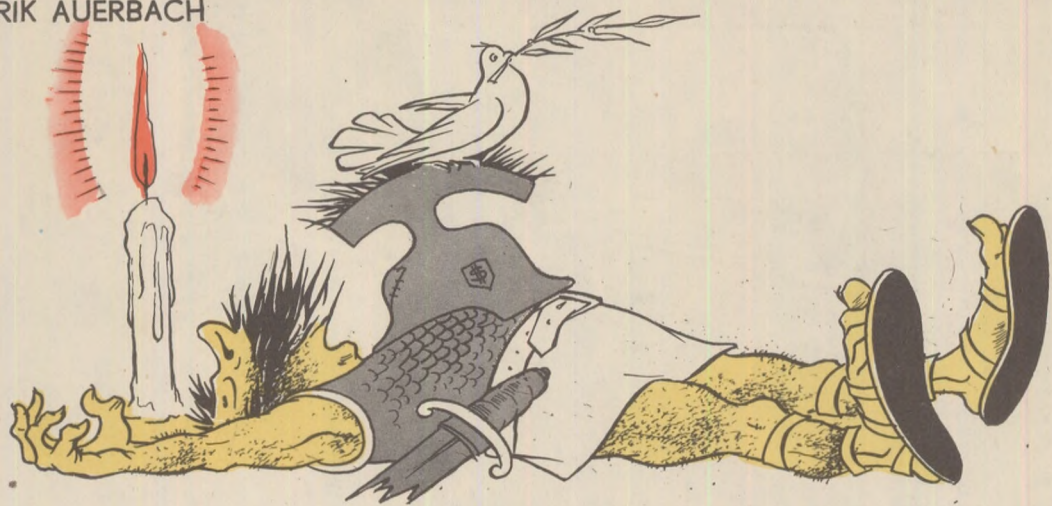
Eu ți-aș spune mai multe. Ți-aș cînta și fragmente, dar n-am vreme: mă duc la concert. Știi ceva? Hai și tu, mai stăm de vorbă pe drum. Vino! N-o să-ți pară rău. Știi eu ce spun. Vezi bine că mă pricep.

Hai! Te aștept! să te schimbî...

FRED FIREA

RIK AUERBACH

Văd războiul... rece de tot...

ARION

Să fie trimis acasă!

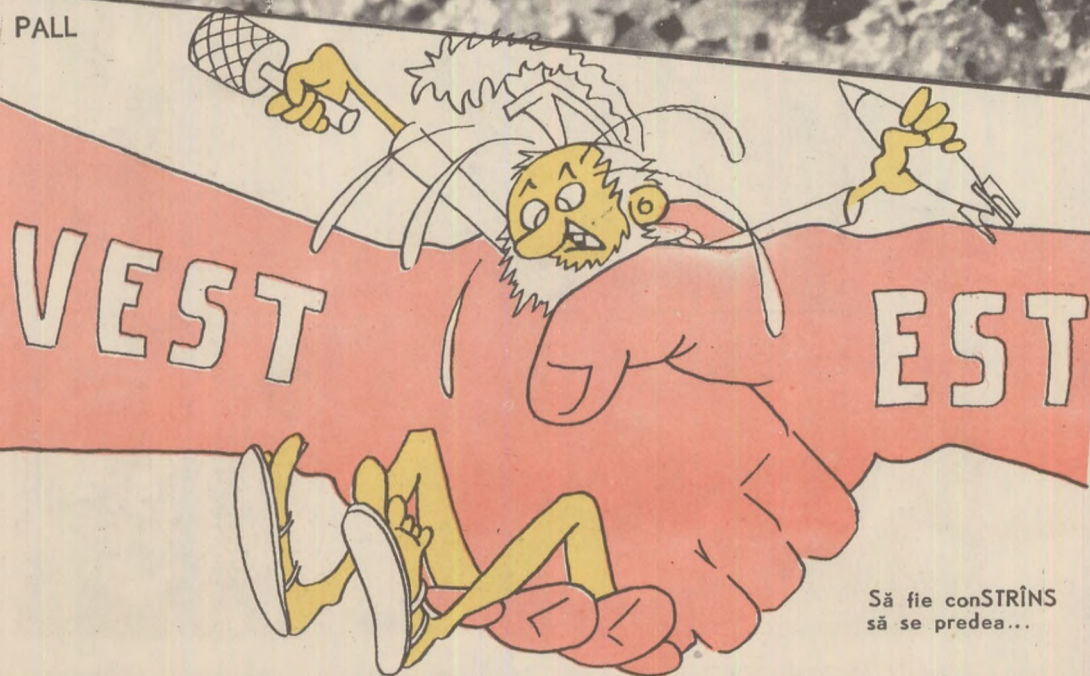
ADRIAN DRAGOMIRESCU

d. Adriausq-

soluție simplă!

PALL

Să fie conSTRÎNS
să se predea...

V I S OCCIDENTAL

Jimmy Brool

*E de loc din Liverpool.
Azi se împlinește anul
De când a trecut oceanul
Fiindcă auzise cum că
Intr-un an c-un pic de muncă
Poți ajunge acolo rege...*

Se-nțelege

*Că l-a ispitit mirajul...
Deci și-a pregătit bagajul
De iluzii și-a plecat
Să ajungă... împărat,
Rege ori (cu ghinion)
Măcar duce sau baron.
Pentru asemenea noțiuni
De mulți ani și multe luni
Jimmy are
Un respect nespus de mare,
Deși nu prea știe încă
Cu ce-aname se mănincă,
Fiecare.*

După trecere de-un an,

Jimmy Brool .

*Scrise acas' -la Liverpool:
Dragii mei, am reușit!
Sînt un om căpătuit...
Zilnic sufăr noi prefaceri,
Am relații de afaceri,
Chiar pe stradă,
Cu cei din protipendadă.
Să-i vezi care mai de care
Stau în fața mea-n picioare,
Pe când eu, trîntit în scaun,
Le vorbesc... să juri că-s ca un
Rege... rege adevărat...
Și-a semnat (apăsat și fistichiu),*

Jimmy,

Rege... lustragiu

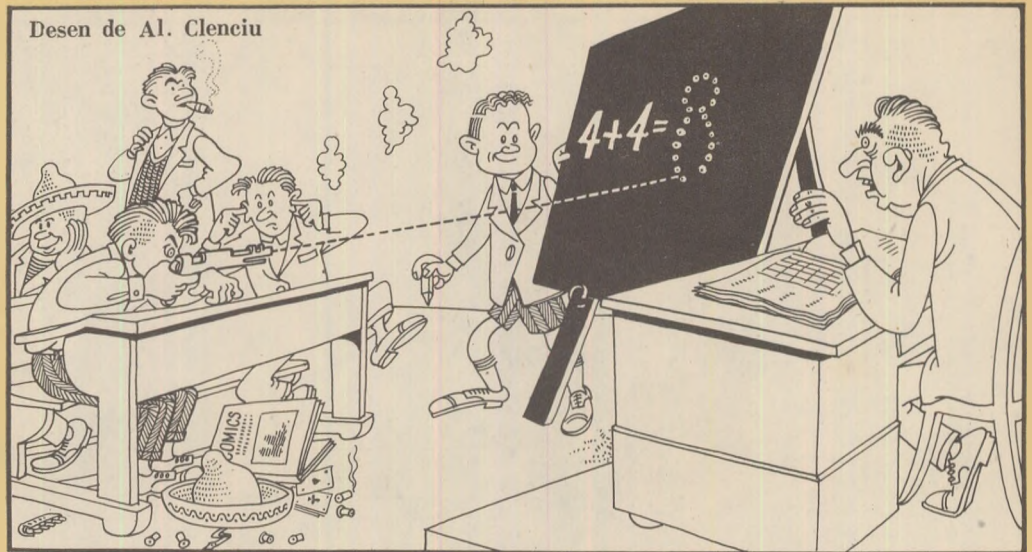
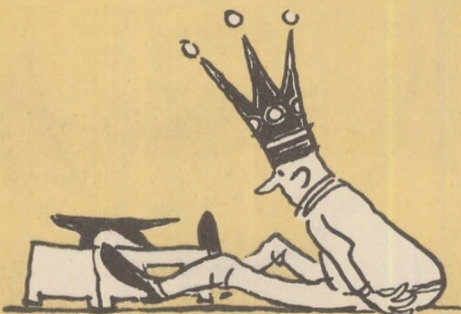
Pe Broadway.

Good-bye și

ră sărut.

P.S. Trimiteți-mi cinci lire-mprumut.

ION RUȘ

— Jimmy, băiatule, ți-am spus să nu mai... șoptești!

POVEȘTI DIN PĂDUREA VIENEZĂ (Variantă nouă)

Desen de I. Ganf (din „Krokodil“)

— U-u-ul... Nu te duce la Festival! Acolo e pericolul comunist!... Acolo o să te mănince!...

SCURT ȘI SURPRINZĂTOR

Fantezii parașutiste

Recentele manevre ale parașutiștilor americani din Germania occidentală s-au bucurat de neașteptată participare a unei vijelii puternice care a făcut ca cei peste 1000 de ostași să fie „aeropurtați” prin cele mai nebănuite coclauri. Performanța cea mai interesantă a fost realizată chiar de comandant, generalul de brigadă Clay, care a aterizat pe... vârful unui brad mareț. Populația din împrejurimi i-a făcut foarte „înaltului” oaspe o adevărată manifestație de „simpatie”. În așteptarea pompierilor cu scara, generalul cuibărit în propria parașută, uitându-se „de sus” la mulțimea adunată, ar fi exclamat cu năduf: O, Tannenbaum!... (adică, pe românește, Oh, brad frumos!)

Nu mai puțin spectaculoasă a fost aterizarea ajutorului său, locotenentul Mac Cormick, care a coborât... pe spinarea unei vaci, al cărei îngrozit galop ulterior l-a făcut să defileze (în hohotele mulțimii) în chip de minotaur „made in Texas”, înfășurat în pinzele parașutei.

Intrucât „numerele” prezentate de cei doi ofițeri americani au fost foarte gustate, populația a cerut în unanimitate ca la retragerea trupelor de ocupație din Germania occidentală (așteptată pe cât mai curînd) cei doi fanteziști aerieni să fie reținuți în continuare și trecuți, pe viață, în schema circuitului din partea locului!...

Rezultatele conferinței de la St. Moritz

În timp ce la Geneva se ținea prima etapă a conferinței miniștrilor de externe, nu departe de acolo, la St. Moritz, avea loc o altă conferință importantă, despre care relatează la loc de frunte, în chenar, un ziar serios ca „Journal de Genève”. Procesul-verbal al conferinței de la St. Moritz, publicat de acest ziar, aduce la cunoștința generală lucruri de o însemnătate capitală pentru bunul mers al planetei în jurul soarelui. Aflăm, așadar, negru pe alb, că „în ziua de... la orele 7,30 seara, în sala hotelului «Palace» din St. Moritz, marchizul de la Falaise și principele Constantin de Lichtenstein, ca reprezentanți ai contelui Theo. Rossi de Montelera, și d-nii Manuel și Enrico Miro Quesada y Laos, ca reprezentanți ai d-lui Arturo Escalante, s-au adunat pentru a rezolva o chestiune de onoare, survenită între cei doi reprezentanți”. După cum precizează în continuare „procesul-verbal”, contele ar fi fost ofensat de către d. Escalante și a hotărât, pentru a-și spăla onoarea, să „încruciceze săbiile” (adică să se bată în duel) cu ofensatorul său. S-a arătat însă în cadrul dezbaterilor că d. Escalante, la rîndul său, se simțise ofensat înainte de d. conte, de către „atitudinea și vorbele” acestuia. Pînă la urmă, marchizul, principele și d-nii Manuel și Enrico Miro y... etcetera, au căzut de acord să declare că „nimeni n-a avut de gînd să ofenseze cîtuși de puțin pe cineva, așa că incidentul e considerat închis, onoarea contelui Rossi și a d-lui Escalante fiind integral salvagardată”. Drept care, grație bunăvoinței (gras onorate) a ziarului „Journal de Genève”, această declarație exemplară a fost adusă în mii de exemplare la cunoștința lumii întregi, spre ușurarea și satisfacția unanimă.

Auzind fericita veste, vecina mea, coana Lenuța Ecaterina Vasile și Popescu de Străulești, a exclamat cu deplină convingere (textual): „Țara piere și baba se piaptăna!”...

Ceea ce, trebuie să recunoaștem, e cît se poate de nimerit (zise contele...).

ION CĂLIMARĂ

Desen de V. Crivăț

„Prefer să fiu ultimul combatant în războiul rece”... a spus cancelarul Adenauer.

ADENAUER: — Jos, nepriceputule! Locul acesta e al meu!

FĂRĂ CUVINTE

Desen de Nell Cobar

SĂGEȚI ANTIIMPERIALISTE

S.U.A. au exportat anul trecut în India griu alterat, al cărui consum a fost interzis de autoritățile indiene, din cauza gravelor intoxicații produse.

In sfîrșit, fu demascată acțiunea lor nocivă; ei exportă, citeodată, griu sub formă de... colivă.

În vreme ce în porturile R.F. Germane zeci de vase comerciale stau ancorate, din lipsă de încărcături, revanșarii vest-germani fac declarații războinice.

Trecînd prin porturi federale, azi criza-și face „croaziera”; în radă vasele stau goale, dar ei încarcă... atmosfera.

Teoria „capitalismului popular” este dezmințită de milioanele de șomeri din S.U.A.

„Capitalismul popular” dă rezultatele scontate. E clar: șomajul are doar o mare... popularitate.

Cercurile militariste vest-germane și franceze intenționează să facă din Sahara o „bază” pentru experiențe cu arma nucleară.

Ce urmăresc de vrei să știi, nu trebuie să fii expert; e sigur însă că va fi o tentativă în... deșert.

Mircea Codrescu

Desen de Adrian Andreonic și D. Sbierea

franzele și biscuiții

Întreprinderea de panificație „Steagul Roșu” din București produce — între alte sortimente — franzele și biscuiți.

Preparate bine de numeroșii săi lucrători, pricepuți și conștiincioși, produsele acestei fabrici se consumă cu plăcere.

Produsele se consumă cu plăcere, dar unii dintre lucrători nu se prea... consumă muncind.

Brigadă frunzașă

La această fabrică, Brigada a IV-a franzelărie este, de doi ani de zile, frunzașă în muncă. Colectivul ei, în frunte cu brigadierul Popescu Nicolae, dă produse de calitate întâi în proporție de 88 %.

Felicitări... sută la sută.

Brigadieri codași

În Brigada a IV-a franzelărie sînt și lucrători ca Toma Dumitru și Banu Tudor, care lucrează neglijent, dînd rebuturi peste coeficientul admis.

Sînt și ei frunzași în felul lor: frunzași la rebuturi.

Superstiții la biscuiți

La Secția biscuiți, brigada 13 U.T.M. — condusă de maestrul biscuitar Borhină Dumitru — deține steagul de frunzaș în producție pe ramură.

Explicația: Brigada 13 U.T.M. nu are superstiția numărului 13, dar are superstiția numărului 130. Crede că depășirea normei cu numai 130 % nu-i poartă... noroc, drept care izbuteste și depășiri pînă la 160 %.

Proverbe: Norocul și-l face omul cu mîna lui, — iar Brigada 13 U.T.M. și-l face... cu metoda Vorșin.

La restaurant!

Dar, unii cu norma și alții cu... ciorba.

Licaciu Ion de la Secția biscuiți și magazinerul Stoica de la magazia de biscuiți au părăsit într-o zi, în timpul programului, locul de muncă, și s-au dus... să mînce la restaurant.

Pentru asemenea indisciplină, n-am aflat ce sancțiune au primit. Li se cuvenea una... să se sature.

Angajament „nerespectat”

Conducerea întreprinderii își lua-se angajamentul să realizeze, în cursul acestui an, economii în sumă de 175 000 lei, dar „nu și-a ținut” angajamentul: în loc de 175 000 lei pe toț anul, a economisit 243 000 lei în primele patru luni.

Economia s-a realizat lucrîndu-se mai bine și reducîndu-se simțitor risipa de materiale.

S-a făcut, adică, economie de... risipă.

Bate fierul!

Această fabrică a întocmit, de aproape un an, forme de casare pentru o serie de utilaje metalice uzate, ce urmează a fi predate la I.C.M.

Aceste forme trimise inițial Trusului de panificație al Capitalei, au ajuns apoi la tovarășul inginer Zauer, mecanic-șef al Sfatului popular al Capitalei.

Cu toate că aceste metale uzate trebuie trimise urgent la topit, tovarășul inginer Zauer nu se topește de dragul fabricii „Steagul Roșu” și nu dă curs, de luni de zile,

hîrtilor. Continuă să le țină în sertare, nesprînjind fabrica să-și recupereze mai repede valoarea de vreo zece mii de lei a pomenitului fier vechi.

Spre a izbuti „Steagul Roșu” aceasta, e necesar să-și predea și tovarășul inginer Zauer procedeul la fier vechi.

C. CRISTOBALD

METAMORFOZĂ

MOTTO: Mai bine mai puțin, decît deloc.

Amicul Nae îmi spunea:
— Știi c-am primit de ziua mea,
O frumusețe de cravată!
Naturală,
Cu-o dungă fină-în diagonală
Și splendid colorată!
— De ce n-o porți? l-am întrebat
Mirat.

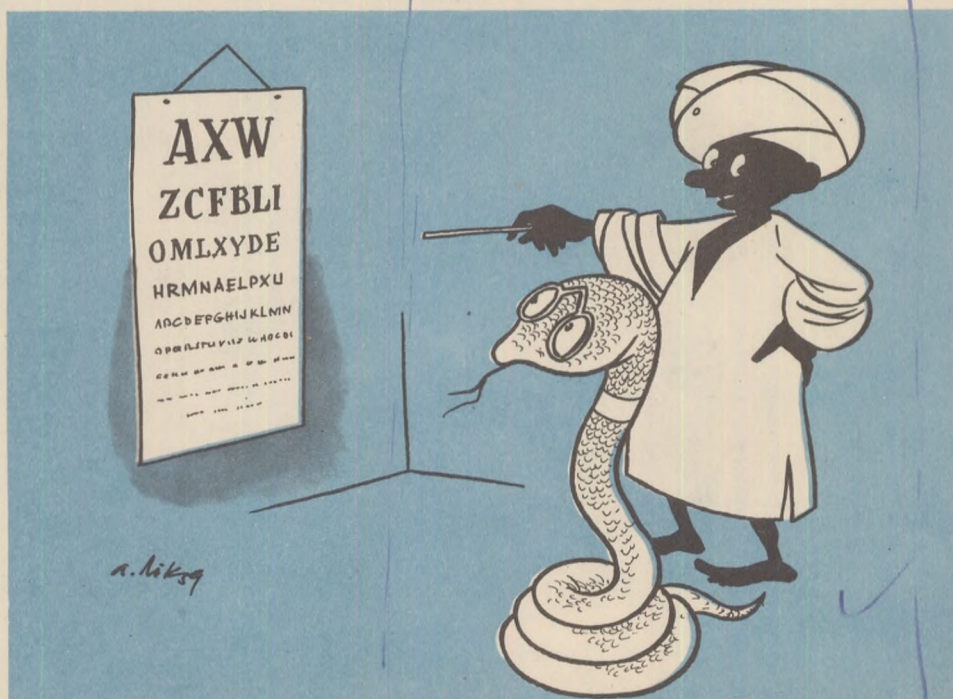
— Fiindcă nevastă-mea,
Răspunse Nae,
Și-a comandat din ea
Costum de bae!

A. Lăpuș

— Iar eu sînt Ionel! E gata masa?

Desen de Matty

FĂRĂ CUVINTE

Desen de Rik Auerbach

Asta pentru că linotipistul a refuzat să culegă nr. 13, dacă nu-i culegem și un coșar.

Claxonul

Numărul acesta apare fără manșetă, fiindcă vara purtăm mîneci scurte.

REDACTOR I. AVIAN

Supliment umoristic editat de cooperativa „Pompe funebre”. Toate bancurile publicate în această pagină au fost în prealabil trimise la Institutul de Geriatrie. Din păcate, institutul era închis.

REGULI DE CIRCULAȚIE

Părinți! Nu lăsați copiii sub 7 ani să circule singuri pe străzi. E recomandabil să fie însoțiți de frații lor mai mici.

De la Spitalul de urgență:

Cetățeni care traversați strada pe roșu! Ajutați-ne în muncă,

anunțînd singuri „Salvarea” înainte de traversare.

Șoferului Vasile Ignat i s-a retras carnetul de conducere, fiindcă mergînd pe șoseaua Giurgiului a constatat că „Bun e vinul Ghiurghiului”.

Cugetările lui Farafanțucu

În natură, nimic nu se pierde, nimic nu se ciștigă, totul se transformă.

Păi dacă nimic nu se pierde, înseamnă că nevastă-mea degeaba mai face cură de slăbire.

Sînt de acord însă că „totul se transformă”, fiindcă toate hainele mele s-au transformat în taioare.

În caz că arde, telefonați la 08 să vină pompierii.

Și în caz că nu arde, eu cred că tot trebuie să telefonați, ca să nu vină degeaba.

Nu scuipați pe jos. De stropitul străzilor are grijă I.S.B.-ul

În blocuri, de multe ori apa nu ajunge pînă la ultimul etaj.

Păi atunci de ce nu se desființează ultimul etaj, și toate blocurile să aibă numai penultimul?...

ȘTIRI sportive

● Se dezmente știrea că în jurul soarelui s-ar fi observat o farfurie zburătoare.

În urma cercetărilor făcute s-a constatat că e vorba de o minge, trasă la poartă de... știe el de cine!

● În urma celor șapte goluri primite de echipa „Tarom”, conducerea acestei echipe a luat grabnice măsuri de remediere a defecțiunilor. Astfel, se studiază posibilitatea ca în viitoarele meciuri pe teren să existe numai poarta adversă.

● La curse s-au înregistrat ieri, printre altele, următoarele rezultate: la galop primul sosit a fost Fulger. Trei kilometri într-un minut și zece secunde.

Fulger este cumnatul meu și a fost primul sosit la magazinul „Victoria”, cînd a aflat că s-au pus în vînzare butelii de aragaz.

● La Băneasa-Trap, primul care a ieșit (pe poartă) am fost eu. M-am urcat în tramvaiul 3, am luat un bilet norocos, fiindcă tocmai se urcase controlorul, astfel că am cîștigat 5 lei.

INFORMAȚII

Cetățeni! În orele de prînz puteți evita aglomerația din tramvaiul 1, folosind aglomerația din tramvaiul 7. Curentul exclus. Toate ferestrele ermetice închise.

Consultați Noul mers al tramvaielor 1 și 7: în zece minute opt tramvaie, apoi unul pe oră.

Se aduce la cunoștința celor interesați că mîine seară, la orele 20 și 30 minute precis, în Sala Floreasca nu va avea loc nimic.

După această oră ușile se închid, întrucît curățenia va fi terminată.

Pentru informații suplimentare, adresați-vă unde vreți, între orele 17 și 19, la ghișeu din dreapta.

Grădinile-cinema fac cunoscut că, întrucît, pentru mîine seară, Buletinul meteorologic anunță vreme frumoasă și cer senin, spectacolele se suspendă din cauză de ploaie și descărcări electrice.

!! R E C L A M E !!

Tovarăși! Purtați pantofi cu fețe de pînză. Flexibili, ușori și practici, fiindcă nu vă aude soția cînd veniți acasă după miezul nopții.

Stimate cumpărătoare! Ciorapi de mătase „Adesgo” trei sferturi, numere mici, puteți obține cumpărînd ciorapi întregi, din care decupați un sfert.

Foarte practic și economic, fiindcă din patru sferturi obțineți un ciorap nou.

Șahiști! În situații grele adresați-vă cooperativei „Prestarea”. Executăm orice fel de mutări în condiții optime. Mutările se efectuează cu caii noștri.

Restaurantul „ELEGANT” vă oferă o seară de neuitat. N-o să uitați nota de plată, n-o să uitați specialitatea casei: friptură de vițel din oaie garni, cu cartofi, paie, vinuri selecționate de noi: Tîrnave, Brașani și Muscat Hoțonel. Serviciu ireproșabil și igienic. Paharele spălate în berea precedentă. Tacîmurile cu urme de ruj, sînt garantate. Ruj din import, care nu se ia. Muzica populară este executată de simpaticul Beniamino Gigi: „Uhei baby, uhei mă”, „Sony e cu zurgălăi” și „A rivederci, Leano”. Dans, antren, bacșiș pînă dimineața.

POȘTA cinefililor

La petite Marița — Șoseaua Olteniței. Confundați, lady Hamilton a fost pasiunea amiralului Nelson și nicidecum a lui Traian și Decebal. Am luat notă despre pasiunea dumneavoastră pentru actorii străini. Lui Oliver Lawrence îi puteți scrie în englezește, lui Gérard Philippe în franțuzește, lui Amedeo Nazzari în italiană. Lui Antonescu-Cărăbuș, dacă nu vă vine greu, îi puteți scrie în romînește.

Sandu L. Nu cred că cinemascopul a fost lansat de fabricanții de textile, în scopul de a vinde cantități mai mari de pînză.

Vasile Marius. Sînteți informat greșit asupra categoriilor de locuri existente la cinema. Categoria a doua nu înseamnă doi pe un loc, după cum nici categoria a treia nu înseamnă trei pe un loc.

Asta ține de categoria casieritei.

R. Vlad. Da, la cinema „Vasile Alecsandri”, aerul e condiționat (condiționat de numărul spectatorilor).

VEDERE DIN CONCEDIU

PEISAJ SUBMARIN

(P.S. Cetățeanul de mai sus se numește Marin)

Un spectacol vizionat în această sală ține loc de trei aspirine. Pentru copiii pînă la 7 ani, se recomandă un sfert pînă la jumătate de film, după sfatul medicului.

Jean — Cinema „București”. Aveți dreptate. Ultima replică din film este: „Iubito, nu te voi uita în veci și jur că ieșirea prin Sărindar...”

I M P O R T A N T !

Se aduce la cunoștința salariaților care ies pe teren în interes de serviciu, că la cinema „Republica” matineele de dimineață încep la orele 10,30.

FRAGMENTE DE PLEDOARIE

La un divorț:

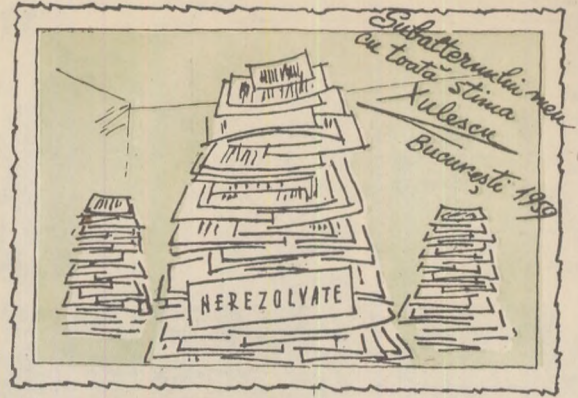
...„Clientul meu, om fără experiența căminului conjugal, nu a știut că este dator să contribuie cu salariul său la întreținerea familiei. Reclamanta, adică soția sa, poate să recunoască singură că s-a îndrăgostit de actualul ei soț, și nu de actualul lui salar, pe care de altfel nu l-a văzut niciodată de la începutul căsătoriei lor, amândoi mîncînd din salariul soției. Dar dacă soțul mîncă din salariul soției, în schimb avea bunul simț să bea din salariul său. O făcea asta întrucît reclamanta, bună gospodină, pregătea mese copioase ce trebuiau, firește, udate cu băuturi așiderea. Pe de altă parte, soțul, fire altruistă, plătea la restaurante și consumațiile prietenilor ce-i avea încă din fragedă copilărie. Și, vreau să văd, onorat Tribunal, pe omul care socotește sentimentalismul și prietenia cu amicii din copilărie, drept motive de divorț.“

*

La un proces de delapidare:

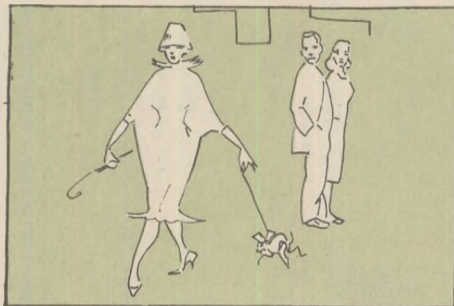
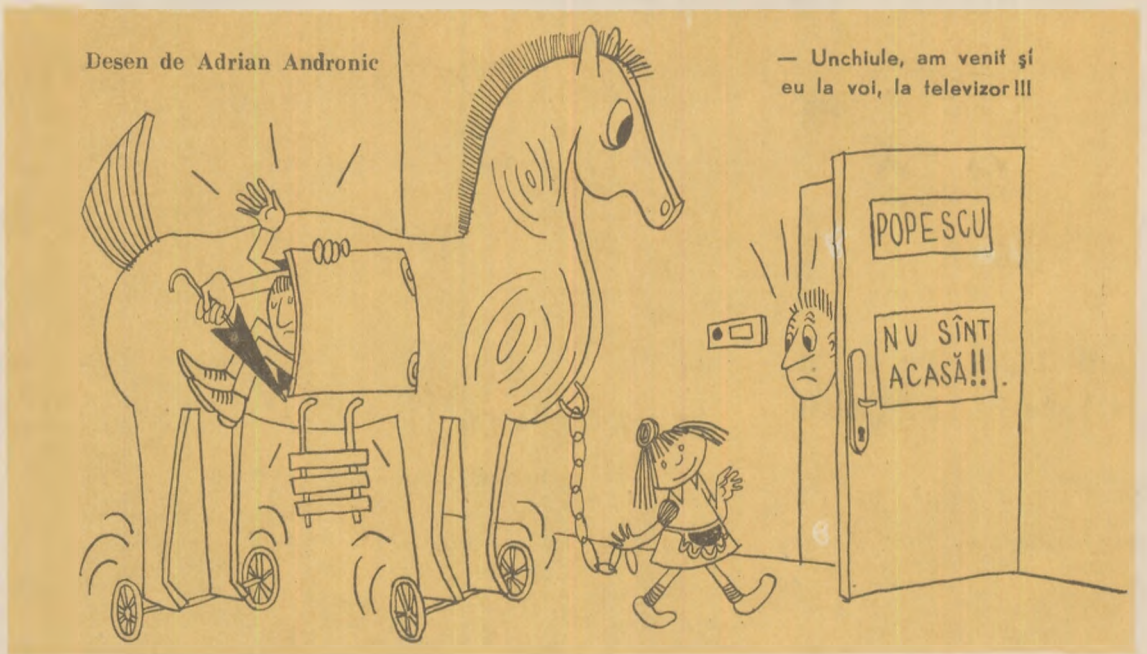
...„Iar cît privește obiectele găsite la domiciliul clientului meu, ca: scuter, televizor, aragaz cu patru ochiuri, frigider, mașină de spălat rufe, magnetofon, pik-up precum și 24 de cămăși bărbătești de nylon, ele sînt moștenite de acuzat de la străbunicul său decedat în 1852, și nu obținute din banii ce-i lipsesc din gestiune, așa cum susține acuzarea. La nevoie, onorată instanță, noi putem proba cu martori că obiectele enumerate mai sus au fost procurate de străbunicul decedat în 1852 de la magazinul universal „Victoria“, din banii cîștigați la Prono-expres“.

L. A.

SCHIMB DE ILUSTRATE

Desen de A. Pavlen

— Bărbate, îmi faci și mie o rochie ca asta?
— Nu!
— De ce?
— Ce ție nu-ți place, altuia nu face!

Desen de C. Ottescu

— Să nu-mi spui mie că vii de la biroul Racheta arată 15 ani lumină în plus.

Desen de N. Claudiu

N I S E C O

URZICO,

Nu știu dacă tu ai auzit de strada „Vătafului“ (ce nume!) din raionul Lenin.

Această stradă se găsește în vecinătatea străzilor „Armata Poporului“ și „Drumul Taberei“.

Se găsește, vorba vine. Că cine vrea s-o găsească nu izbutește, deoarece — de la un capăt la altul al pomenitei străzi — nu se află nici o tăbliță cu numele ei. Încît, zisa stradă fără nume pare mai mult o stradă... cu numele.

Bănuiesc cauza acestei situații. Tovarășii care pun tăblițe indicatoare au reflectat pesimismul așa: Ce să mai punem tăblițe cu numele străzii, cînd — pe această stradă — nici tăblițe cu numerele caselor nu există!

O asemenea reflecție ar...reflecta, dragă Urzico, o nepăsare care — fiind vorba de tăblițe indicatoare — ar trebui pusă la... index.

Constantinescu Traian
str. Drumul Taberei nr. 2
București

DRAGĂ URZICO,

O senzațională descoperire arheologică s-a făcut în Capitală, în șoseaua Mihai Bravu, nr. 90 A.

La această adresă s-a descoperit un depozit de materiale al întreprinderii raionale de construcții și reparații (I.R.C.R.) „23 August“, iar în acest depozit s-a găsit — și se mai găsește — o apreciazabilă cantitate de var nestins, adăpostit sub un șopron.

Importanța științifică a descoperirii constă în faptul că varul acela mult, de sub șopron, tinde să fie găsit acolo din zi în zi mai puțin.

Săpîndu-se mai adînc, în miezul problemei, s-a descoperit că șopronul e acoperit cu un... acoperiș stricat, prin care plouă peste acest var nestins, dar știi: plouă de-l... stinge.

Această descoperire e senzațională, fiindcă numai I.R.C.R. nu descoperă găurile din acoperișul șopronului, ca să le astupe — și, în felul acesta, sînt și vinovații... acoperiți.

E o descoperire arheologică, în fața căreia ... nu ne descoperim.

Chelu Nicolae
str. Sachelarie Visarion 16
București

URZICUȚO,

Locuința mea de vară

E la țară:

Acolo eu voi să mor,
Ca un fluture pe floare,
Beat de soare,
De parfum și de amor...

... a zis poetul Al. Depărățeanu.

Bagi de seamă: n-a zis că vrea „să moară“ beat de... alcool, ca tovarășul inginer agronom Traian Pătruț care, cînd îl cauți, e beat... mort, — și degeaba îl cauți la Sfatul popular al comunei Arsache (raionul Giurgiu) unde are serviciul, că... nu-l găsești.

Nu-l găsești nici tovarășii din conducerea unităților socialiste din comună, care — de cîte ori îl cauți la sfat să-i ceară îndrumări

DIN CAPITALĂ

— Știji, pentru nudiste e acolo!

Desen de Ionița Jianu

„Botnița la ciini este obligatorie“
Ordonanța S.P.C.

— Măi, Azorică, tu nu crezi că cei de la S.P.C. au greșit ordonanța?!!

Desen de Paul Șerban

I

„Adio mamă, te-am zărit printre tractoare, dar și printre drojdioare. Așa cîntau, de obicei, pe două voci răgușite și mergeau pe trei cărări, adică, mai bine zis, se clătinau pe trei cărări, Mihăilă Ștefan și Antonescu Eugenia de la Centrul mecanic de reparații „Mecanizatorul“.

Deoarece consumau „combustibil“ lichid în timpul serviciului, li se defecta volanul și derapau fiecare în alt birou, unde adormeau buștean, au avut nevoie de reparații capitale.

Prima reparație a fost de tip sancțiune seria... I.

Să sperăm totuși că acest tip de reparații n-o să facă serie și o să rămînă unicat. Pentru aceasta este necesar ca și cei doi amici să spună: „Adio nărașuri înjositoare“ și să-i zărim printre tractoare.

II

Întreprinderea „Tehnometal“ are și un serviciu de inovații. Biroul serviciului se află la etaj, sus, iar activitatea lui este cam jos. În acest birou este forfoță și se aleargă mult. Tot atît de mult aleargă și cele 17 dosare cu propuneri de inovații dintr-un sertar într-altul al birourilor. Ele au bătut și un record de lungime: de la începutul anului au sărit pînă-n mijlocul verii, fără a fi cercetate și rezolvate.

Un asemenea record de lungime nu situează serviciul de inovații la înălțime și aduce mai mult cu un record la săritura peste garduri.

Propunem de aceea să se încerce un record la aruncarea greutăților prin rezolvarea inovațiilor.

III

Ele-s mici, iar eu sînt mare.

Ele-s slabe, eu sînt tare... (indiferent).

IV

Așa spune maestrul Sandu Gheorghe de la cooperativa „Micii meseriași metalurgiști“ despre ligheanele de slabă calitate pe care le produce.

Alții spun că maestrul Sandu, în loc să urmărească respectarea normelor interne tehnologice, urmărește mai mult urma ligheanelor, care, ca un făcut, merg numai la refăcut.

Publicăm cele de mai sus pentru ca pe viitor tovarășul Sandu Gheorghe, cînd mai face asemenea ligheane, să nu se mai... spele pe mîini.

I.C.R.M. București (Întreprinderea comercială cu ridicata pentru produsele metalice) a încheiat cu cooperativa „Micii meseriași metalurgiști“ contractele cu nr. 50 și 134. În ele se prevedea ca pînă la 20.IV. 1959 I.C.R.M. să ridice unele articole de menaj.

Pînă aici este bine, dar de aici încolo nu mai este bine... pentru cooperativă. La 1. IV.a.c. cooperativa anunță, prin adresa nr. 3210, că s-a efectuat deja comandă. I.C.R.M. tace. La 29.IV.a.c. cooperativa revine cu adresa nr. 4302. I.C.R.M. revine cu... tăcerea.

Revine cooperativa cu adresa nr. 4525 din 5.V.a.c., I.C.R.M. continuă să tacă. În sfîrșit... minune. La 12.V.a.c., I.C.R.M. vorbește. În adresa de răspuns spune: „Nu mai putem accepta articolele de menaj, deoarece n-au fost livrate la termen“...??)

Cooperativa rămîne paf! Se pune o întrebare: I.C.R.M. este întreprindere comercială cu ridicata, sau întreprindere comercială cu neridicata?

Așteptăm și noi un răspuns la acest articol care sperăm să vină în termen, întrucît nu e articol de menaj.

JELESCU POMPILIU

M U N I C I A

agrotehnice — îl... găsec ca pe fluturile din poezie: mort.

Cu deosebirea însă că fluturii leneși mai și... zboară... din floare în floare — pe cînd tovarășul fluture Pătruț nu e atins nici cu o... floare de către șefii săi de la secția agricolă a sfatului popular raional.

Ciudat amor! Are, așa, un parfum... cocoloșitor.

Traian Barbalată
Giurgiu

URZICUȚO DRAGĂ,

La mine în bloc are loc (n-ar mai avea) un spectacol unic în felul lui. Este vorba despre „piesa“

„Vînzătorul de... pisici“. În fiecare seară, la oră precisă, pe culoarele și acoperișul imobilului zeci de pisici miaună, circulă, se bat, se zbat, se dau tumba spre bucuria locatarilor... miaulomani și disperarea celor dornici să folosească orele de somn pentru... dormit.

Și uite așa trec săptămînile și odată cu ele și răbdarea noastră (mă refer la locatarii care preferă odihna).

E drept că, din cînd în cînd, unul, pe nume Grigore, — om atașat de... oameni — exasperat și dînsul de cele ce se petrec, iese pe sală și, cum prinde o pisică, o

vîră într-un sac și o duce într-un loc de unde felina respectivă nu s-ar mai putea reîntoarce decît dacă ar avea... busolă. Dar, chiar dacă ar avea un asemenea instrument, tot nu ar putea să-l folosească. S-ar uita la el ca... mița-n calendar. Cum însă ceea ce realizează Grigore este un fel de floare la ureche, te rog, dragă Urzico, anunță Saneșul, singurul organ competent să... anuleze spectacolul mai sus denumit.

Nae Catilina
(asediat de pisici)
București,
str. Nic. Iorga 9,
raionul I.V. Stalin

„URZICA“

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

Secretariat 15.38.56;

Secția scrisori 13.86.12;

Secretariat de redacție

14.28.15;

Inferurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA
COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA SCINTEII „I.V. STALIN“
BUCUREȘTI

V. Crivati

x = paix = béke = fr

mup = pace = fred = peac

aux = paz = paix =

= béke = pai